

CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya presenten un decàleg davant les eleccions generals del 20-N

Les eleccions generals del proper 20 de novembre se celebren en un context de greu crisi econòmica i social. Després de 3 anys de la fallida financera els responsables de la crisi, que no han assumit les seves responsabilitats, són els que estan marcant les polítiques d'austeritat, retallades de serveis públics i pèrdues de drets laborals i socials. Les polítiques d'ajust i retallada que es duen a terme a Catalunya, Espanya o Europa, sota la pressió dels lobbys econòmics i financers, no serveixen per reactivar l'economia, generen més injustícia i desigualtats, i amenacen el futur de l'estat del benestar.

La ciutadania continuem expressant al carrer la indignació i el rebuig a les polítiques de retallades que amenacen els nostres drets i posen en risc la cohesió social. Però necessitem que la política recuperi el seu paper davant dels lobbys econòmics i financers, dels "mercats". Hi ha una altra manera de fer front a la crisi, amb polítiques que estimulin el creixement, l'ocupació i la demanda interna, amb control públic a la banca, perseguint el frau fiscal i l'especulació financera, fent que paguin impostos els que més tenen.

Per això CCOO i UGT de Catalunya fem un crida a la participació a les eleccions del 20-N per expressar el rebuig a les polítiques de retallades i reclamar unes noves polítiques al servei del conjunt de la ciutadania i no només d'uns quants.

PROPOSTES DAVANT LES ELECCIONS GENERALS DEL 20-N

1. Ocupació de qualitat i lluita contra l'atur

La reforma laboral del 2010, que va facilitar i abaratir el preu de l'acomiadament, i la seva continuació amb les mesures decretades aquest mes d'agost, que permeten l'encadenament dels contractes temporals i amplia el contracte de formació fins als 30 anys, en lloc de crear ocupació i estabilitzar el nostre mercat de treball —objectiu lògic d'una reforma laboral— només ha contribuït a agreujar els dramàtics nivells d'atur i de destrucció de llocs de treball al nostre país, fet que ha precaritzat encara més el nostre mercat laboral. Amb una taxa de desocupació a Catalunya superior al 18% i que continua creixent, i una temporalitat de més del 20% en el sector privat i del 24% en el sector públic (en el cas de la gent jove, una taxa d'atur del 42% i una temporalitat del 56%), queda demostrat que l'economia catalana i l'espanyola han de trencar d'una vegada amb la vella recepta de basar la competitivitat empresarial en baixos costos laborals amb la consegüent rebaixa de drets laborals. Un model que ens ha dut a la situació de crisi actual. Cal un nou model que es basi en la qualitat de la producció, la qualificació professional i millors condicions laborals com a factors de competitivitat i productivitat.

És necessari, per tant, la retirada d'aquells elements de la reforma laboral més lesius per als treballadors i treballadores i que no contribueixen a reduir la segmentació del nostre mercat de treball ni a crear llocs de treball. Així mateix, és urgent la implementació de mesures que permetin la incorporació dels joves al mercat de treball, més enllà de la prolongació de l'edat en situació de precarietat laboral.

2. Lluita contra la pobresa

1 de cada 5 persones que viuen a Catalunya és pobre. Una situació que s'agreuja dia a dia a causa de l'actual context de crisi econòmica i de l'augment i prolongació en el temps de l'atur (el 64% de les persones desocupades no reben ja prestació ni subsidi per desocupació). Fins i tot les persones amb feina es veuen abocades ja al risc de pobresa. El nombre de llars que arriben amb alguna dificultat

editorial

El conseller Mena continua culpabilitzant els aturats

El conseller d'Empresa i Ocupació continua amb la seva estratègia de culpabilitzar les persones de la seva situació econòmica o laboral. Ja ho va fer al mes d'agost amb la retallada de la renda mínima d'inserció, i ara hi torna anunciant que denunciarà les persones aturades que no segueixin els cursos de formació que els ofereix el SOC.

Però el que no ens explica el conseller és per què ha trigat 9 mesos a sortir la convocatòria de formació ocupacional del 2011, o per què la formació que s'ofereix no s'adequa a les necessitats ni dels treballadors ni de les empreses, o per què encara hi ha moltes persones aturades que no han rebut orientació per part del SOC.

Per reduir a la meitat la taxa d'atur a Catalunya en aquesta legislatura fa falta alguna cosa més que plans d'ocupació locals o subvencions a les empreses; cal una política integral de foment de l'ocupació que doti de més recursos materials i humans les oficines del SOC per atendre les persones, garantir la protecció social a les persones que no tenen ingressos i impulsar polítiques actives personalitzades i mesures de reactivació de l'economia. I tot això acordant-ho conjuntament amb els agents socials perquè s'ajusti a les necessitats de les empreses i de les persones treballadores.

Senyor conseller, si us plau, no ens vengui més fum. ■

PROPOSTES DAVANT LES ELECCIONS GENERALS DEL 20-N

a finals de mes supera els 1,7 milions, un 21% més que tres anys enrere. L'Estat espanyol té una despesa pública social del 20,3% del PIB, enfront del 27% de la mitjana de la UE-15, i la tendència —com estem veient a Catalunya— és reduir-la encara més. Però l'austeritat en la despesa social no representa cap solució a la crisi, tot el contrari. En moments de recessió econòmica com l'actual, quan molts ciutadans es troben en situació de vulnerabilitat, sense recursos, i les desigualtats creixents poden dirigir-nos cap a una fractura social, és més necessari que mai invertir en polítiques socials i en serveis públics per cobrir les necessitats de tota la ciutadania —especialment de les persones que han esgotat la protecció per atur i no disposen d'ingressos— i garantir una societat cohesionada i més igualitària. Però també com una veritable garantia de creixement econòmic i de creació d'ocupació.

Ha de garantir-se la protecció econòmica d'aquelles persones sense feina que no poden accedir a rendes alternatives al treball, vinculades a accions que millorin la seva ocupabilitat i que facilitin la seva reincorporació al mercat de treball.

3. Canvi de model productiu

Afrontar el canvi de model productiu de Catalunya i l'Estat espanyol és inevitable, i no només a curt termini per sortir de la crisi. Hem d'iniciar amb urgència un procés per transitar d'un model d'I+F (immobiliari i financer especulatiu) a un d'I+D (innovació i desenvolupament), apostant per la producció d'alt valor afegit, la competitivitat de les empreses, la formació dels treballadors i les treballadores, i invertint en els sectors productius més estratègics, com les noves tecnologies o les energies renovables. Com hem dit, les polítiques dels darrers anys continuen insistint en l'especialització productiva en sectors de poc valor i en la competència en salaris baixos i acomiadament fàcil, un model condemnat al fracàs, com s'ha demostrat fins al moment.

4. Impuls a la formació professional

La crisi econòmica que estem patint, i que està tenint greus conseqüències en l'ocupació, ha posat en evidència l'esgotament del discurs que els darrers governs han fet en relació amb la importància que la formació, i especialment la formació professional, té per al canvi del nostre model productiu, la competitivitat de les empreses i la millora de l'ocupabilitat de les persones. Les ofertes actuals d'FP, inicial i per a l'ocupació, són insuficients per atendre les demandes dels joves i de la resta de persones treballadores que necessiten formar-se o millorar la que tenen, i no en tots els casos estan adaptades a les necessitats del mercat de treball i de les persones a les quals s'adreça. Per superar aquesta greu situació, s'ha de fer realitat la integració de l'FP, que inclogui, entre altres aspectes, la definició i la governança del conjunt del sistema, la detecció de necessitats i la planificació de l'oferta formativa integrada necessària, la informació i l'orientació professional integrada i integral per al conjunt dels joves i de la resta de la població en edat laboral, les dotacions econòmiques necessàries per proveir els centres dels recursos humans i tècnics necessaris, la millora de les pràctiques formatives als centres de treball i el desenvolupament ple del sistema de qualificacions professionals, que ha de suposar l'acreditació de les competències professionals adquirides mitjançant l'experiència laboral. De cara a millorar l'ocupació dels joves, en el cas que tinguin una qualificació professional acreditada, les pràctiques a les empreses han de tenir caràcter laboral, per garantir els drets de les persones a qui s'adrecen i per-

què esdevinguin veritables instruments per a la inserció laboral. Així mateix, és necessari implementar un contracte de treball que combini qualificació professional i ocupació, adreçat a joves que presenten dèficits formatius.

5. Negociació col·lectiva

La negociació col·lectiva és una eina vital per redistribuir els beneficis a l'empresa, i ha de ser també l'eix vertebrador del canvi de model productiu de la nostra economia, establint les bases per a la competitivitat de les empreses, l'estabilitat i qualitat dels llocs de treball, i la creació d'ocupació. Per això, malgrat les darreres imposicions legislatives i les reiterades amenaces que semblen que volen generar situacions de conflictivitat dins i fora de les empreses, continuarem exigint l'autonomia de les organitzacions sindicals i patronals, així com el respecte als acords signats. I seguirem defensant el paper de la negociació col·lectiva, impulsant processos a les empreses i sectors per tal de protegir les condicions laborals de les persones treballadores en un moment d'atac permanent als drets aconseguits. Treballant per un nou acord de negociació col·lectiva que desbloquegi els convenis que es troben paralitzats i situï la reinversió dels beneficis empresarials en la millora de la competitivitat de les empreses.

6. Defensa de l'estat del benestar

Estem assistint a un atac sense treva contra l'estat del benestar, legítimament els dogmes neoliberals que perceben la despesa social com un perill per a l'estabilitat econòmica, i a la privatització dels serveis públics com a objecte de negoci privat. Amb l'excusa del control del dèficit, els governs estan desmantellant els nostres serveis públics, precisament en un moment de crisi econòmica en què cal oferir els serveis més bàsics a molts ciutadans i ciutadanes que perden la feina i es queden sense recursos. La sanitat, l'educació o els serveis socials són drets que hem guanyat després de molts anys de lluita, la base de l'equitat, la cohesió i la justícia social —a més de suposar centenars de milers de llocs de treball— i no podem permetre que se'ns treguin a favor d'interessos econòmics privats. L'estat del benestar té un preu, però és irrenunciable i no retallable. El que cal és un canvi en la política d'ingressos dels governs.

7. Dret a l'habitatge

A la dificultat històrica al nostre país per accedir a un habitatge digne, ara amb la crisi econòmica i els alts nivells d'atur s'afegeix el problema, cada cop més dramàtic, de la pèrdua de l'habitatge perquè no es pot fer front al pagament de la hipoteca. Només durant el primer semestre de l'any s'han produït a l'Estat 42.242 execucions hipotecàries, més de 7.000 a Catalunya. L'actual procediment d'execució hipotecària preveu que l'entitat financera es pugui adjudicar l'habitatge pel 60% del valor de taxació i seguir reclamant la resta del deute pendent a la persona executada. Així, els abusos de les entitats financeres, en gran part responsables de l'actual crisi, amb la cobertura d'una llei injusta, estan condemnant moltes famílies a l'exclusió social per a tota la vida: sense feina, sense habitatge i amb un deute irrecuperable. Davant d'aquest nou mal social, demanem la regulació de la dació en pagament: que en els casos de primera residència i deutors de bona fe es pugui liquidar el deute amb l'entrega de l'habitatge a l'entitat financera i tornar a començar de nou, tal com succeeix a molts altres països. En coherència amb això, demanem també la paralització dels desnonaments derivats de les execucions hipotecàries i que aquestes famílies puguin romandre a l'habitatge (ara propietat del banc) pagant un lloguer social.

Jornada dels 25 anys del CITE

El divendres 11 de novembre la seu de CCOO de Catalunya a Barcelona acollirà una jornada de debat per commemorar els 25 anys del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO.

La jornada, organitzada per la Secretaria d'Immigració i el Seminari Salvador Seguí de CCOO de Catalunya, se celebrarà al matí i tindrà dues taules rodones: "Els discursos sobre la immigració: de l'estereotip a la discriminació" i "Unitat en la diversitat: treball sindical i immigració". ■

Signat un acord per l'ERO de l'empresa ESPA 2025

Els comitès d'empresa i la direcció d'ESPA 2025 han signat un acord sobre l'ERO d'extincions presentat per l'empresa, després de ser ratificat per la majoria dels treballadors en el decurs d'una assemblea informativa. El Sindicat d'Indústria de CCOO de Girona ha valorat l'acord, assolit després d'un mes de dures i llargues negociacions, ja que ha permès millorar les condicions que plantejava inicialment l'empresa. L'acord estableix una indemnització de 29 dies per any, amb un màxim de 16 mensualitats, per als 60 afectats, que se'ls abonarà en 14 mensualitats. CCOO recorda que a finals de setembre ja es va pactar un ERO de suspensió temporal que afectarà 194 treballadors dels 420 que ESPA 2025 té en plantilla, repartits en diferents centres de treball a Banyoles. ■

Sabadell reconeix la tasca del periodista Xavier Vinader

A petició d'un gran nombre d'organitzacions, entre les quals CCOO, el periodista Xavier Vinader rebrà avui, 2 de novembre, a les 7 de la tarda al Teatre Principal de Sabadell (carrer de Sant Pau, 6), la Medalla de la Ciutat al Mèrit Periodístic. Aquest guardó vol reconèixer el seu compromís ciutadà i la seva lluita pel dret a la llibertat d'expressió que el va portar a l'exili i la presó a principis dels anys 80 per publicar tres reportatges a *Interviú* sobre la guerra bruta al País Basc. L'any 2007 el Govern de la Generalitat li va atorgar la Creu de Sant Jordi. ■

PROPOSTES DAVANT LES ELECCIONS GENERALS DEL 20-N

Mentre les entitats financeres acumulen estocs d'habitatges que no poden vendre, les necessitats d'habitatge d'una bona part de la ciutadania queden sense atendre. Mobilitzar aquests nombrosos estocs d'habitatges per atendre aquestes necessitats ha de ser una prioritat social, perquè l'habitatge compleixi la seva funció social, i de racionalitat econòmica. En conseqüència, reclamem que es creïn els mecanismes necessaris per crear amb aquests estocs el parc d'habitatge de lloguer a preu assequible que manca en el nostre país.

Per crear ocupació cal una reconversió del sector de la construcció cap a l'activitat de la rehabilitació. El nostre parc d'habitatges té molta necessitat de rehabilitació, a més de les carències d'accessibilitat i sostenibilitat energètica. Reclamem que l'Administració impulsi un pla de xoc per a la rehabilitació, convenientment dotat econòmicament, per crear ocupació i reactivar el sector actualment enfonsat.

8. Inversió pública

Ara més que mai, el sector públic ha de desenvolupar el seu paper impulsor i dinamitzador de l'economia productiva. En un moment en què el sector privat està escanyat per la manca de finançament, no es pot entendre que la inversió pública es freni també en sec. Sense cap inversió és impossible que es produeixi una reactivació de l'economia que ens permeti deixar enrere la recessió. Per tant, és necessari que l'Administració pública, amb uns nivells controlats de dèficit i endeutament, realitzi l'esforç inversor necessari per generar activitat econòmica i, per tant, crear ocupació. La inversió pública s'ha de dirigir a la creació tant d'infraestructures que facin de Catalunya i l'Estat espanyol economies competitives a escala internacional com d'equipaments per a les persones que beneficiïn les famílies i ciutadans dependents i amb menys recursos.

9. Una fiscalitat justa i solidària

Esdevé inajornable una reforma fiscal justa i redistributiva que augmenti els recursos de les administracions públiques, fent pagar a qui no paga i fent pagar a qui està contribuint molt per sota del que en proporció paguem els treballadors i

treballadores. A través del frau fiscal, comès principalment per grans empreses i classes adinerades, a les administracions se'ls escapen 80.000 milions d'euros anuals. D'altra banda, s'ha d'igualar la tributació del treball amb la del capital per acabar amb la injustícia que suposa que siguem la classe treballadora la que sustenta el funcionament de l'Estat mentre el capital i especuladors paguen cada cop menys impostos. Per això és necessari restablir l'impost del patrimoni de manera no provisional i amb un contingut més progressiu, i establir un mínim comú a totes les comunitats autònomes per garantir l'impost de successions, reduir el ventall de deduccions i privilegis fiscals a les grans empreses que fan que contribueixin cada cop menys, establir un impost internacional a les operacions especulatives i eliminar els paradisos fiscals. Aquests ingressos són els que necessita l'Estat per reactivar l'economia productiva, generar ocupació i mantenir els serveis públics per a tota la ciutadania.

10. Reforma del sistema financer

L'escanyament de l'accés al crèdit que pateixen sobretot particulars i petites i mitjanes empreses està condemnat la nostra economia a no sortir del túnel al qual ens ha portat aquesta crisi d'origen especulatiu. Per això avui, més que mai, necessitem d'uns poders públics que disposin d'instruments vàlids per controlar els mercats financers i bancaris per posar-los al servei de l'economia productiva i generadora d'ocupació. Denunciem la bancarització de les caixes d'estalvi, que impossibilita encara més el control d'aquestes funcions per part de les entitats financeres, posarà en risc la inclusió financera de la població més vulnerable i eliminarà recursos econòmics per a la obra social. Denunciem els xecs en blanc que suposen els rescats bancaris i exigim l'existència d'una contrapartida que suposi més control per part de les institucions públiques i que estiguin al veritable servei de la ciutadania i l'economia productiva, fent culminar aquest procés en una banca pública. En aquesta línia demanem una reforma profunda del funcionament del Banc d'Espanya que supervisi i controli al servei dels interessos públics i no dels interessos de la banca. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat

CCOO presenta un recurs davant el TSJC contra el decret que modifica la renda mínima d'inserció perquè n'impedeix l'accés a les persones aturades que han exhaurit les prestacions

CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya han presentat un recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya contra el Decret de desplegament de la Llei de la renda mínima d'inserció aprovat aquest estiu. El recurs es formula contra la lletra g de l'article 4.1 on s'estableix un nou requisit per accedir a ser titular de la RMI i contra la lletra h de l'article 4.2 on s'estableix una nova circumstància que impedeix l'accés a la prestació econòmica de la RMI.

En el mateix recurs es sol·licita l'adopció de la mesura cautelar consistent en declarar la sus-

pensió de la vigència dels apartats g i h dels articles 4.1 i 4.2 respectivament, i del desplegament de la Llei fins que sigui ferma la sentència que es dicti en aquest procediment.

L'apartat g de l'article 4.1 estableix un requisit nou per accedir a la RMI *g) Que presentin, d'acord amb l'avaluació dels serveis socials bàsics, dificultats d'inserció social i laboral afegides.* I l'apartat h de l'article 4.2 estableix una circumstància nova per accedir a la RMI *h) Les persones que només presentin una problemàtica laboral derivada de la manca o pèrdua de feina, que no acreditin una dificultat social o d'inserció laboral afegides i, per tant, que no requereixin cap tipus d'intervenció social continuada.*

Segons el recurs, l'actuació del Govern de la Generalitat establiment nous requisits no regulats a la Llei de la RMI comporta una extralimitació il·legal i un excés

en la seva funció que vulnera la Disposició final d'aquesta Llei en el seu article 6 i l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia que estableix que els drets a l'àmbit dels serveis socials es gaudiran "d'acord amb les condicions que legalment s'estableixin". També vulnera l'article 37 de l'Estatut, en la mesura que obliga a que el desplegament del dret es faci per Llei al Parlament i l'article 9.3 de la Constitució Espanyola en la mesura que garanteix el principi de legalitat i la jerarquia normativa. El recurs puntualitza també que si finalment s'adopta la mesura cautelar de suspendre la vigència d'aquests articles, la Generalitat haurà de reconèixer la RMI i pagar-la totes aquelles persones sol·licitants que compleixen els requisits i no estan exclosos en aplicació de la Llei. Per tant la Generalitat no podrà denegar les sol·licituds fetes aplicant, de forma exclusiva els articles recusats. ■

A Catalunya ja hi ha 742.000 persones aturades segons l'EPA

Els resultats de l'Enquesta de Població Activa del tercer trimestre de 2011 mostren un augment del 7,4% respecte el trimestre anterior (51.100 aturats més) fins arribar als 742.000 aturats/ades. CCOO alerta que aquest important augment és conseqüència de la destrucció de prop de 100.000 llocs de treball respecte ara fa un any. Amb això, la taxa

d'atur a Catalunya se situa en el 19,4% i la d'ocupació, en el 51%. La situació del mercat de treball català, doncs, continua sent preocupant sense mostrar, a més, cap indicatiu de millora. Davant d'aquest escenari CCOO reclama al Govern de la Generalitat un autèntic pla de xoc contra l'atur que inclogui mesures que superin les clàssiques fórmules que s'han

evidenciat inútils per a crear ocupació i exigeix que es garanteixi la protecció econòmica de les persones sense feina ni recursos. ■

Continua empitjorant el retard en les gestions del Fons de Garantia Salarial

Els treballadors del Fons de Garantia Salarial (FOGASA) continuen amb les seves protestes per la situació d'abandonament i col·lapse en què es troba l'organisme. El retard en la gestió se segueix acumulant, i en molts casos se superen els 8 mesos per abonar les prestacions que corresponen. El nombre d'expedients de regulació creix de manera imparable i el Govern és incapaç de buscar les solucions necessàries per resoldre el problema.

Cal no oblidar que actualment el FOGASA acumula un retard de gairebé 80.000 expedients que afecten més de 165.000 persones, que pateixen els retards que ja hem comentat, amb les greus conseqüències que això representa per a aquelles persones que han perdut la feina, a qui, en molts casos, l'empresa deu salaris i indemnitzacions. Però, a més, la situació continua empitjorant a un ritme demolidor, ja que les sol·licituds de prestacions al FOGASA han augmentat els últims 9 mesos pràcticament un 20% i es preveu que els propers 12 mesos encara sigui pitjor, tal com va reconèixer als sindicats el mateix ministre de Treball, Valeriano Gómez. ■

Col·lapse al Departament de Justícia

CCOO ha denunciat que l'Administració de Justícia serà al límit del col·lapse els propers mesos. Les noves retallades anunciades pel Departament de Justícia de la Generalitat amenacen particularment les jurisdiccions civil, social i de violència sobre la dona.

L'eliminació de 141 llocs de treball s'afegeix als 83 suprimits a finals del 2010, a més de no cobrir-se moltes baixes, jubilacions i places vacants.

El sindicat ha realitzat una recollida de signatures entre professionals, usuaris i funcionaris per demanar la retirada de la mesura. A més, per evitar el col·lapse dels serveis, ha demanat la col·laboració dels col·legis d'advocats, procuradors, graduats socials i totes les associacions de jutges, secretaris i fiscals, així com de víctimes relacionades amb la violència de gènere.

Per a CCOO, aquestes retallades comportaran la degradació dels serveis públics i no afavoriran la introducció de metodologies de treball i criteris de gestió homogenis, ni la racionalització de mitjans, ni la incorporació de noves tecnologies, ni l'obtenció d'un servei més àgil, eficaç i de qualitat que doni un millor servei als ciutadans. ■

Indignació contra la intenció del Govern de fragmentar i privatitzar l'ICS

Un document de treball de l'Institut Català de la Salut (ICS) demostra la intenció de fragmentar l'organisme en petites empreses, amb l'objectiu de vendre-les a grups privats. CCOO s'oposa rotundament a l'entrada de capital privat a

l'ICS, ja sigui constituint societats mixtes o fomentant la participació dels professionals mitjançant entitats de base associativa, darrere de les quals s'amaguen societats limitades amb l'únic objectiu de repartir beneficis entre els socis.

Aquest objectiu pot esdevenir incompatible amb la prestació d'una assistència sanitària de qualitat i per aquesta raó el sindicat exigeix que l'ICS es mantingui com una empresa totalment pública, amb l'únic objectiu de prestar assistència sanitària de qualitat a la població de Catalunya.

A més, el personal de l'ICS es va mobilitzar de nou per denunciar les contínues agressions que pateix el sistema públic de salut. La reducció del pressupost, l'acomiadament d'interins i la no-substitució de baixes i el tancament de plantes i quiròfans han deteriorat el servei sanitari que s'ofereix als ciutadans i han fet augmentar les llistes d'espera. ■

Homenatge a les Brigades Internacionals

La Coordination internationale des amis des brigades internationales, entitat on participen la majoria de les organitzacions d'amics de les Brigades Internacionals o de l'Espanya republicana, ha preparat una sèrie d'actes per commemorar el 75è aniversari de la formació d'aquest grup de voluntaris que va combatre el feixisme a

la Guerra Civil espanyola.

Entre aquests actes, la seu de CCOO de Catalunya a Barcelona va acollir, els dies 27, 28 i 29 d'octubre, el Congrés Internacional de l'Antifeixisme Combatent, que també homenatja el 70è aniversari de la creació de la Lluita Armada Antifeixista dels republicans espanyols.

Amb el lema "Des de les Bri-

gades Internacionals a la resistència", el Congrés ha volgut investigar què va representar la creació de les Brigades Internacionals i què va succeir amb aquests brigadistes i amb els republicans espanyols en acabar la guerra, els quals també van anar a lluitar a Europa, fonamentalment a França, per vèncer l'enemic comú, el feixisme. ■

Reunió amb Xavier Trias, alcalde de Barcelona

El passat 18 d'octubre l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, va visitar la seu de CCOO per reunir-se amb el secretariat de CCOO del Barcelonès i una representació de CCOO de Catalunya, enca-

pçalats pels seus secretaris generals, Àngel Crespo i Joan Carles Gallego, respectivament.

En la reunió es van traslladar a l'alcalde les principals prioritats sindicals, en matèria de

política municipal, a la ciutat de Barcelona. Al mateix temps, Xavier Trias va exposar les seves línies de treball, amb especial deteniment en matèria de política econòmica i ocupació. ■

L'economia submergida creix entre les persones immigrants

La crisi ha frenat el nombre de persones immigrants que vénen a Catalunya a treballar fins al punt que, per primera vegada en 10 anys, el 2010 es va comptabilitzar una reducció de la població estrangera empadronada a casa nostra, que ha culminat una tendència de contínues reduccions en el creixement que s'havia iniciat el 2007. Aquesta circumstància ha propiciat la caigu-

da del nombre de persones immigrants amb residència irregular, que ha passat del 41% el 2004 a situar-se en el 7,7% el 2010.

Tanmateix, s'observa un lleu augment del treball irregular. A finals del 2010, el total de persones estrangeres ocupades va ser de 507.634, mentre que hi havia 401.753 persones afiliades a la Seguretat Social. Aquesta diferència entre persones ocupades i afiliades suggereix una taxa d'ocupació en l'economia submergida del 20,9%, 6 dècimes més que el mateix període de l'any anterior. Després de dos anys d'un clar descens en la irregularitat, aquest repunt es pot interpretar com un altre efecte de la crisi econòmica: empreses que intenten sobreviure abaratint el cost de la mà d'obra condicionen el fet de mantenir un empleat al fet que aquest treballi sense contracte per estalviar-se les cotitzacions a la Seguretat Social. Aquestes dades es recullen en l'informe 2011 sobre la "Situació laboral de la població estrangera a Catalunya", elaborat pel Centre d'Estudis i Recerca Sindicals de CCOO de Catalunya. ■